

Tað setti rættiliga dám á býarlívið í Klaksvík leygardagin, tá umleið 80 næmingar - nú 41 ára gamlir, hittust við Sparikassahornið og saman fóru í skúla.

- Tey spældu, at hetta var fyrsti skúladagur, so sum tey fóru gangandi fyri 35 árum síðan.

Síðani spældu tey seg í huganum fram eftir í lívinum, frá sjei ár aldur og upp eftir, tá tey fóru í dans á fyrsta sinni o.s.fr.

- Hatta var stuttligasti skúladagur í mínum lívi, sigur Maria Olsen og skoytir uppí: Vit ferðaðust gjøgnum tíðina, við hvørt skemtligt, men so sanniliga eisini kensluborið og ikki sørt av sorgblíðni eisini.

HITTUST HJÁ MAMMU

Maria Olsen býði á Selheyggi hjá foreldrunum Solborg og Heina Olsen. Hvussu vart tú ílatin?

- Eg var í ljósamorreyðari, mynstrutari troyggju og skotarútaðum skjúrti, ankilsokkum, og fyrrklæði, sum vit nýttu tá.

- Allar genturnar hittust heima hjá mammu og har sótu vit góða løtu og prátaðu.

Síðani komu dreingirnir, sum búðu Víkameðni eftir okkum og vit fóru saman heim í skúla.

Á horninum við Sparikassan savnaðust vit við teimum næmingum, sum búðu Kósameðni.

Klokkan var nú tvey seinnapartin, og nógv fólk fóru komin á staðið at eygleiða okkum, sum fóru í skúla.

GAMLA KLOKKAN

Flokslærarnir tóku í móti okkum í skúlagarðinum og Annfinn Justiniussen, sum var lærari hjá okkum ringdi við tí gomlu klockuni og vit stillaðu upp, sum vit plagdu at gera, áðrenn vit fóru inn í skúlastovuna.

Innkomin í skúlastovuna sessaðust vit á somu sessir, sum vit sótu í sínari tíð. Teir gomlu skúlapultarnir fóru settir upp henda dagin.

Vit tosaðu um gamlar dagar og onkur las eitt brot úr skúlabók og ein genta hevði okkurt við, sum hon hevði gjørt í handarbeiði.

Tá "skúlatímin" var liðugur fóru vit í fimleikarhøllina. Tað var eisini skemtligt at síggja teir gomlu búarnir. Dreingirnir í hvítum skjúrtum og brókum og í rotuskóm við hvítum tveingum, genturnar í

Skúladagur í álvara -og gaman

- og ikki sørt av kenslubornum upplivingum og sorgblíðni, um eina farna tíð, sum ongantíð kemur aftur

svørtum fimleikadraktum, rotuskóm og reyðum tveingum.

Vit hopaðu band í frikorterinum og fóru síðani aftur í skúlastovuna, har vitingu kaffi og køkur.

- Klokkan var um seks seinnapartin, tá skúladagurin var liðugur og síðani fóru vit heim at lata okkum í til veitsluna, sum byrjaði kl. 19.30.

34 NÆMINGAR

Nógvar røður fóru hildnar og mangt skemtið havft á lofti. M.a. greiddi Tummás Lenvig frá, hvussu umstøðurnar fóru hjá lærarunum fyri 35 árum síðani. Nógvir næmingar fóru í hvørjum flokki eini 34 næmingar í somu stovu.

Eliesar úr Pállstovu segði eisini frá einu ferðini, tá tveir gentur høvdu sitið og rokka so nógv í tímanum, at lærarin ilkskaðist. Hann setti eina gentu yvir til Finn Nielsen. Tað var revsing burturav í teirri tíðini at seta eina gentu saman við einum drongi.

Finn Nielsen minnst væl hendingina, og kendi at tað var órættvíst, tí hann kendi seg revsaðan av at gentan varð sett hjá honum. Tað var stór skomm!

Kendi tú allar næmingarnar aftur?

- Jú, men tað var kortini ein, sum eg ikki helt meg kenna. Tí fór eg beinanvegin yvir at spyrja hann, hvør hann var. Tá var tað ein drongur, sum var fluttur til Danmarkar, tá vitingu í 5. flokki.

Hesin drongur hevði fingið jólaort og brøv frá okkum í flokkinum, og hesi hevði hann goymt øll árin. - Jú, tað var hugvekjandi.

Veitsludámurin hetta kvöldið var ófórur, og vit dansaðu og kendu okkum aftur sum 16 ára gomul. Fyri at mynda, hvussu væl vit hugnaðu okkum, so vardi veitslan til kl. sjei næsta morgun, sigur Maria Olsen.

HITTAST AFTUR Á 70 ÁRA DEGNUM

- Jú, hetta var av røttum ein uppliving um eina tíð, sum ongantíð kemur aftur, men sum vit henda dagin góvu okkum stundir at minnast aftur á, sigur Maria Olsen.

Umframt hetta er beri at nevna, at næmingarnir í 1. flokki 1956, gjørdur av at hittast aftur um 35 ár, á 70 ára degnum fyri fyrsta skúladag í Klaksvík.